
he who decided for whom the office-holder's contacts should be utilized.

In een Arabisch of druzisch dorp was een sjeik een machtig man. De Ottomanen hadden de *clan elders* een vrijwel onbeperkt gezag over de andere dorpsbewoners gegeven, zolang ze er maar voor zorgde dat de dorpelingen hun belastingen betaalden. De Mandaatstijd had weinig aan die positie veranderd.

Tax collectors and representatives of other government departments maintained contact with these elders in order to arrange their affairs.' Although the status of the clan elders was clearly higher than that of the local government officials (*mukhtars*, council members, etc.), they were not given any official appointments to office apart from those instances in which they themselves preferred to execute these tasks. The *wasta's* power not only did not diminish, but rather continued to increase with the village's widening contact with the administration.

Het Israëlish militair bestuur (*Hamimishar ha-Zevai*) werd door de *clan elders* ervaren als een bittere vernedering. Gouverneurs uit het IDF namen de plaats in van de *mandatory district commissioners* en hun stafleden, waaronder ook sjeik Khayr.²⁶

Al Mansura

Khayr overwoog in 1959 om in de alluviale kustvlakte van Aser,²⁷ ten noordoosten van de stad Akko, land te verkopen – mits het niet aan de Israëli's was. Hij liet dit weten aan Rafiq Farah, de anglicaanse predikant die gemeenteleden had wonen in het aan Abu Sinan grenzende Kafr Yasif. Khayr sprak namens zijn familie, waarvan diverse leden eveneens aanspraken hadden op percelen in de kustvlakte. Hij diende bovendien rekening te houden met de belangen van die dorpelingen van Abu Sinan die hun aandeel in de 'village lands' op hun eigen naam hadden geregistreerd. Het was duidelijk dat de sjeik in zijn eigen gemeenschap zwaar zou moeten onderhandelen vóór het land kadastraal geheel op zijn eigen naam stond, en als zodanig verkocht kon worden.

De mogelijkheid om een deel van de vruchtbare grond van Abu Sinan te kopen, met uitzicht op de Karmel in het zuiden, was voor een christelijk project echter zeer aantrekkelijk. Pilon las erover in de in 1955 in Parijs verschenen *Guide bleu*:

La plaine d'Akko (...) est exceptionnellement fertile, terre à arbres fruitiers, à céréales, à oliviers, amandiers et vignolles;

²⁶ Shimon Shamir, 'Changes in village leadership', in: *New Outlook. Middle East Monthly* maart-april 1962, 93-112. Cf. Ilan Pappé, *The forgotten Palestinians. A history of the Palestinians in Israel*, New Haven/London 2013, 46.

²⁷ Vernoemd naar de stam Aser, aan wie het gebied beloofd zou zijn geweest maar die zich er vermengde met de plaatselijke Kanaänieten en Feniciërs (Richteren 1: 31 e.v.).